BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 787 27 de gener de 2026 Pàg. 001

PAPA LLEÓ XIV

MISSATGE
per a la 100a Jornada Mundial de les Missions

U EN CRIST, UNITS EN LA MISSIÓ

18 d'octubre de 2026

Estimats germans i germanes,

Per a la Jornada Mundial de les Missions de 2026, que marca el centenari d'aquesta celebració, instituïda per Pius XI i molt estimada per l'Església, he elegit el tema "U en Crist, units en la missió". Després de l'Any jubilar, vull exhortar tota l'Església a continuar amb alegria i zel en l'Esperit Sant el camí missioner, que requereix cors unificats en Crist, comunitats reconciliades i, en tots, disponibilitat per a col·laborar amb generositat i confiança.

Quan reflexionem sobre el nostre ser u en Crist i estar units en la missió, deixem-nos guiar i inspirar per la gràcia divina, per a «renovar en nosaltres el foc de la vocació missionera» i avançar junts en el compromís de l'evangelització, en «una època missionera nova» en la història de l'Església (Homilia en la missa pel Jubileu del món missioner i dels migrants, 5 d'octubre de 2025).

1. U en Crist. Deixebles missioners units en Ell i amb els germans i germanes

En el centre de la missió es troba el misteri de la unió amb Crist. Abans de la seva passió, Jesús va pregar al Pare: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21). En aquestes paraules es revela el desig més profund del Senyor Jesús, i, al mateix temps, la identitat de l'Església, comunitat dels seus deixebles: ser una comunió que neix de la Trinitat i que en viu i hi viu, al servei de la fraternitat entre tots els éssers humans i de l'harmonia amb totes les criatures.

Ser cristians no és sobretot un conjunt de pràctiques o idees; és una vida en unió amb Crist, en la qual participem de la relació filial que Ell viu amb el Pare en l'Esperit Sant. Significa romandre en Crist com sarments en el cep (cf. Jn 15,4), immersos en

la vida trinitària. D'aquesta unió brolla la comunió recíproca entre els creients i neix qualsevol fecunditat missionera. Sí, «la comunió representa també la font i el fruit de la missió», com ho va ensenyar sant Joan Pau II (cf. Exhort. Ap. *Christifideles laici*, 32).

Per això, la primera responsabilitat missionera de l'Església és renovar i mantenir viva la unitat espiritual i fraternal entre els seus membres. En moltes situacions assistim a conflictes, polaritzacions, incomprensions, desconfiança mútua. Quan això passa també a les nostres comunitats es debilita el seu testimoniatge. La missió evangelitzadora, que Crist va confiar als seus deixebles, requereix per damunt de tot cors reconciliats i desitjosos de comunió. En aquesta perspectiva, serà important intensificar el compromís ecumènic amb totes les Esglésies cristianes, aprofitant també les oportunitats que ofereix la celebració conjunta del 1700 aniversari del Concili de Nicea.

Per últim —però no menys important—, ser "un en Crist" ens crida a mantenir sempre la mirada fixada en el Senyor, per tal que Ell sigui veritablement el centre de la nostra vida personal i comunitària, de cada paraula, acció i relació interpersonal, de manera que puguem dir sorpresos: «Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi» (Ga 2,20). Això serà possible amb l'escolta constant de la seva Paraula i amb la gràcia dels sagraments, per a ser pedres vives de l'Església, cridada avui a recollir les instàncies fonamentals del Concili Vaticà II i del magisteri pontifici posterior, en particular, del papa Francesc. De fet, com afirma sant Pau, «no ens anunciem a nosaltres mateixos: anunciem que Jesucrist és el Senyor» (2Co 4,5). Reitero, per tant, les paraules de sant Pau VI: «No hi ha evangelització veritable mentre no s'anuncïi el nom, la doctrina, la vida, les promeses, el Regne, el misteri de Jesús de Natzaret Fill de Déu» (Exhort. Ap. *Evangelii nuntiandi*, 22). Aquest procés d'evangelització autèntica comença en el cor de cada cristià per a estendre's a tota la humanitat.

Per tant, com més units estem a Crist, més podrem complir junts la missió que Ell ens confia.

2. Units en la missió. Perquè el món cregui en Crist Senyor

La unitat dels deixebles no és un fi en si mateix: està ordenat a la missió. Jesús ho afirma amb claredat: «perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21). És en el testimoniatge d'una comunitat reconciliada, fraternal i solidària on l'anunci de l'Evangeli troba tota la força comunicativa.

En aquesta perspectiva, val la pena recordar el lema del beat Paolo Manna: «Tota l'Església per a la conversió de tot el món.» Aquest lema expressa sintèticament l'ideal que va animar la fundació, l'any 1916, de la Unió Missional Pontifícia. A ella, en el 110è aniversari, expresso el meu reconeixement i la meva benedicció pel seu compromís d'animar i formar l'esperit missioner dels sacerdots, les persones consagrades i els fidels laics, afavorint la unió de totes les forces evangelitzadores. De fet, cap batejat no és aliè o indiferent a la missió; tots, cadascú segons la seva vocació i condició de vida, participen en la gran obra que Crist confia a la seva Església. Tal com ha recordat en diferents ocasions el papa Francesc, l'anunci de l'Evangeli és sempre una acció coral, comunitària, sinodal.

Per això, estar units en la missió significa custodiar i alimentar l'espiritualitat de comunió i col·laboració missionera. Quan creixem cada dia en aquesta actitud, aprenem amb la gràcia divina a mirar cada vegada més els nostres germans i germanes amb ulls de fe, a reconèixer amb alegria el bé que l'Esperit suscita en cadascú, a acollir la diversitat com riquesa, a portar les càrregues els uns dels altres i a cercar sempre la unitat que ve de Dalt. De fet, tots tenim junts una única missió rebuda d'«un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots» (Ef 4,5-6). Aquesta espiritualitat constitueix la forma quotidiana del discipulat missioner. Ens ajuda a recuperar una visió universal de la missió evangelitzadora de l'Església, superant la fragmentació dels esforços i les divisions faccioses —"de Pau", d'Apol·ló"— entre els seguidors de l'únic Senyor (cf. 1Co 1,10-12).

La unitat missionera, òbviament, no s'ha d'entendre com uniformitat, sinó com convergència dels diferents carismes amb el mateix objectiu: fer visible l'amor de Crist i convidar tothom a l'encontre amb Ell. L'evangelització es realitza quan les comunitats locals col·laboren entre elles i quan les diferències culturals, espirituals i litúrgiques s'expressen plenament i harmoniosa en la mateixa fe. Per tant, animo les institucions i realitats eclesials a enfortir el sentit de comunió missionera eclesial i a desenvolupar amb creativitat formes concretes de col·laboració entre elles, per a la missió i en la missió.

A propòsit, dono les gràcies a les Obres Missionals Pontifícies pel seu servei a la cooperació missionera, que vaig experimentar amb gratitud durant el meu ministeri al Perú. Aquestes Obres —Propagació de la Fe, Infància Missionera, Sant Pere Apòstol i Unió Missionera— continuen alimentant i formant la consciència missionera dels fidels, des dels més petits fins als més grans, i promovent una xarxa de pregària i

caritat que connecta les comunitats d'arreu del món. És significatiu que la fundadora de l'Obra de la Propagació de la Fe, la beata Pauline Marie Jaricot, ideés fa dos-cents anys el rosari vivent, que encara avui reuneix nombrosos fidels en grups a distància per a pregar per totes les necessitats espirituals i missioneres. Cal recordar que, precisament a proposta de l'Obra de la Propagació de la Fe, Pius XI va instituir l'any 1926 la celebració de la Jornada Mundial de les Missions, els donatius de la qual recollits cada any són distribuïts per ella, en nom del Papa, per a les diverses necessitats de la missió de l'Església. Les quatre Obres, en conjunt i cadascuna en la seva especificitat, continuen desenvolupant un paper valuós per a tota l'Església. Són un signe viu de la unitat i la comunió missionera eclesial. Convido tothom a col·laborar-hi amb esperit de gratitud.

3. Missió d'amor. Anunciar, viure i compartir l'amor fidel de Déu

Si la unitat és la condició de la missió, l'amor és la seva essència. La Bona Nova que som enviats a anunciar al món no és un ideal abstracte; és l'Evangeli de l'amor fidel de Déu, encarnat en el rostre i en la vida de Jesucrist.

La missió dels deixebles i de tota l'Església és la prolongació, en l'Esperit Sant, de la missió de Crist; una missió que neix de l'amor, es viu en l'amor i condueix a l'amor. Tant és així que el Senyor mateix, en la seva gran oració al Pare abans de la passió, després d'invocar la unitat dels deixebles, conclou d'aquesta manera: «Perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui» (Jn 17,26). Els Apòstols van evangelitzar impulsats per l'amor de Crist i per Crist (cf. 2Co 5,14). De la mateixa manera, al llarg dels segles, multituds de cristians, màrtirs, confessors, missioners han donat la vida per a fer conèixer aquest amor diví al món. Així, la missió evangelitzadora de l'Església continua sota la guia de l'Esperit Sant, Esperit d'amor, fins a la fi dels temps.

Per això, vull donar les gràcies especialment als missioners i missioneres *ad gentes* d'avui; persones que, com sant Francesc Xavier, han deixat la seva terra, la seva família i tota la seva seguretat per anunciar l'Evangeli, portant Crist i el seu amor a llocs sovint difícils, pobres, marcats per conflictes o culturalment llunyans. Continuen entregant-se amb alegria malgrat les adversitats i les limitacions humanes, perquè saben que Crist mateix, amb el seu Evangeli, és la riquesa més gran que es pot compartir. Amb la seva perseverança mostren que l'amor de Déu és més fort que qualsevol barrera. El món continua necessitant aquests testimonis valents de Crist,

i les comunitats eclesials continuen necessitant noves vocacions missioneres, que hem de tenir sempre en el cor i per a les quals hem de pregar contínuament al Pare. Que Ell ens concedeixi el do de joves i adults disposats a deixar-ho tot per a seguir Crist en el camí de l'evangelització fins als límits de la terra.

En admirar els missioners i missioneres, faig una crida especial a tota l'Església: unim-nos tots a ells en la missió evangelitzadora mitjançant el testimoniatge de la vida en Crist, la pregària i la contribució a les missions. Sovint, com sabem, «l'Amor no és estimat», com va dir sant Francesc d'Assís, a qui mirem de manera especial quan fa vuit-cents anys del seu pas al cel. Deixem-nos contagiar pel seu desig de viure en l'amor del Senyor i de transmetre'l a les persones properes i a les llunyanes, perquè, com ho afirmava: «Molt ha de ser estimat l'amor d'Aquell que ens va estimar tant» (St. Bonaventura de Bagnoregio, *Leggenda maggiore*, cap IX, 1; *Fonti francescane*, 1161). Sentim-nos també estimulats pel zel de santa Teresa de l'Infant Jesús, que va proposar continuar la seva missió fins i tot després de la mort, declarant: «Al cel desitjaré el mateix que desitjo ara a la terra: estimar Jesús i fer-lo estimar» (*Lettera al reverendo M. Bellière*, 24 de febrer de 1897).

Animats per aquests testimonis, comprometem-nos tots a contribuir, cadascú segons la seva vocació i els dons rebuts, a la gran missió evangelitzadora, que és sempre obra de l'amor. Les vostres pregàries i el vostre suport concret, especialment amb motiu de la Jornada Mundial de les Missions, seran de gran ajuda per a portar l'Evangeli de l'amor de Déu a tothom, especialment als més pobres i necessitats. Cada do, per petit que sigui, es converteix en un acte significatiu de comunió missionera. Per això renovo el meu agraïment sincer «per tot el que fareu per ajudar-me a donar suport als missioners a tot arreu» (Videomissatge per a la Jornada Mundial de les Missions 2025). I per afavorir la comunió espiritual, us deixo, juntament amb la meva benedicció, aquesta senzilla pregària:

Pare sant, concediu-nos ser un en Crist, arrelats en el seu amor que uneix i renova. Feu que tots els membres de l'Església estiguin units en la missió, dòcils a l'Esperit Sant, valents a testimoniar l'Evangeli, anunciant i encarnant cada dia el vostre amor fidel per cada criatura.

Beneïu els missioners i missioneres, sosteniu-los en el seu esforç, preserveu-los en l'esperança.

Maria, Reina de les missions, acompanyeu la nostra tasca evangelitzadora a tots els racons de la terra; feu-nos instruments de pau i feu que el món sencer reconegui en Crist la llum que salva. Amén.

Lleó pp XIV

Vaticà, 25 de gener de 2026, III diumenge del Temps Ordinari, festa de la Conversió de l'apòstol sant Pau